

Abstrakt

Tématem této práce je České atomové právo. Atomové právo je tvořeno soustavou právních norem, které regulují činnosti právnických a fyzických osob související s mírovým využíváním atomové energie a ionizujícího záření. Atomové právo je velmi úzce spojeno s přírodovědnými vědními obory, a proto je pro jeho pochopení důležitá alespoň základní věcná znalost této materie. Stručný souhrn nejdůležitějších vědně-historických milníků uvádím v první kapitole této práce. Následují kapitoly věnované historickému vývoji právní úpravy atomového práva a současné právní úpravě atomového práva. Vývoj atomového práva je nahlížen jak z hlediska mezinárodního a evropského tak národního. Českou právní úpravu atomového práva porovnávám s právní úpravou finskou a zamýšlím se nad jejich odlišnostmi a možnostmi, jak by jedna mohla obohatit druhou. U obou úprav porovnávám kromě formální stránky také nástroje ochrany životního prostředí a zásady, které jsou pro ně stěžejní. Vzhledem k možnému zneužití jaderných materiálů k válečným účelům a rovněž s ohledem na potenciální přeshraniční dopady případné jaderné havárie se právní regulací mírového využívání jaderné energie a ionizujícího záření zabývají mnohé mezinárodní organizace, kterým v této práci pro jejich důležitost a autoritu věnuji samostatnou kapitolu. České atomové právo je široké téma, proto se dále v práci zaměřuji na specifickou problematiku nakládání s radioaktivními odpady a tuto problematiku dávám do kontextu s požadavkem trvale udržitelného rozvoje. Jelikož je atomové právo velice dynamickým oborem, zaměřila jsem se v poslední kapitole na možnosti *de lege ferenda*. Na závěr lze konstatovat, rovněž s přihlédnutím k nedávné jaderné havárii japonské jaderné elektrárny Fukushima, že v atomovém právu můžeme v blízké budoucnosti očekávat důležité změny, které po 14 letech platnosti atomového zákona zohlední pokrok, kterého za tuto dobu bylo dosaženo na poli vědeckého bádání a vývoje nových technologií.